

SUMMARY:

*Sight-record of *Pluvialis dominica fulva* in the Netherlands.*

On December 21th, 1962 a specimen of the Asiatic Golden Plover was seen near Katseveer, Province of Zeeland. Before eleven finds for these century were known.

LITERATUUR:

- Gätke, H.: Die Vogelwarte Helgoland.
 Hartert, E.: Die Vögel der Paläarktischen Fauna.
 Hollom, P. A. D.: The Popular Handbook of British Birds.
 Niethammer, G.: Handbuch der Deutschen Vogelkunde.
 Peterson, R. T. c.s. (Kist, J.): Vogelgids.
 Witherby, H. F. c.s.: The Handbook of British Birds, IV.

**OVERZOMERENDE GROENPOOTRUITERS (*Tringa nebularia*) IN
 HET NOORD-BRABANTSE BINNENLAND**

Dat de Groenpootruiter een zeer schaarse, niet geregelde overzomeraar voor Nederland genoemd moet worden, is wel duidelijk gebleken uit de gegevens van Ruitenbergh (Limosa 36: 115—116) en van Tanis over Terschelling (Limosa 36: 181). In zeer klein aantal of zeer schaars omdat het aantal overzomerende exemplaren niet boven de 100 voor heel Nederland uitkomt. Niet regelmatig, omdat de regelmaat van het overzomereren betrekking heeft op een zeer klein aantal terreintjes en deze gebieden in hun totaliteit beslist niet de regelmaat voor geheel Nederland vertegenwoordigen. Daar uit de gegevens van Ruitenbergh en Tanis gebleken is dat alle overzomeringsgevallen betrekking hadden op kust-, IJsselmeer- en riviermondings-gebieden, leek het mij interessant de gegevens te publiceren van een terrein ver in het binnenland gelegen, nl. de Neterselse heide, een vochtig heidegebied met enkele voedselarme vennen onder de gemeente Netersel—Lage Mierde in Noord-Brabant. Dat na half mei nog duidelijk doortrek plaats vindt, kan men aflezen uit de betrekkelijk grote aantallen op sommige data. In juni zijn de gegevens uitgesproken schaars, terwijl in juli de vroege najaarstrek reeds plaats vindt.

- 1957 : 12 juni: 1 ex.
 1958 : Het terrein niet voldoende bezocht.
 1959 : idem
 1960 : 17 mei: 2 ex.; 20 mei: 26 ex. verdeeld in groepjes van enkele tot 12 ex.; 25 mei: 1 ex.; 7 juni: 2 ex.; 28 juni: 1 ex. (zeer beslist overzomeringsgeval).
 1961 : — — —
 1962 : 16 mei: 12 ex. (één groep); 18 mei: 1 ex.; 27 mei 3 ex.
 1963 : 12 juni: 1 ex.; 19 juni: 1 ex.

In dit gebied is de Groenpootruiter een regelmatige doortrekker van eind april tot diep in oktober (laatste waarneming: 30-10-61). De in Ardea 50 gepubliceerde Avifauna van Nederland nader aanvullend, zou men naar mijn mening, in zijn algemeenheid niet van een regelmatige overzomeraar mogen

spreken, maar van een niet regelmatige overzomeraar óf op sommige plaatsen regelmatig overzomerend in zeer klein aantal. A. B. Wittgen.

WAARNEMING VAN DE IVOORMEEUW (Pagophila eburnea) IN DE WADDENZEE (**).

Op 1 september 1963 om 13 uur konden wij op 8 km ten westen van Harlingen, achter de boot van Terschelling gedurende 5-10 minuten een meeuw waarnemen, die de volgende kenmerken had:

Geheel blinkend wit, behoudens een kleine zwarte vlek bovenop de vleugels bij de vleugelpunten. De vleugelpunten zelf waren wit. De buitenvlag van de eerste handpen was over een lengte van ongeveer vier cm vanaf de top eveneens zwart. Grootte ongeveer tussen die van Kokmeeuw en Stormmeeuw, doch er waren geen Stormmeeuwen, wel Kokmeeuwen voor vergelijking aanwezig. Romp relatief dik. Vorm van snavel ongeveer als die van Kokmeeuw. Kleur van snavel overwegend donker, naar de punt iets lichter; de juiste kleur kon niet nader worden vastgesteld. Oog donker. De kleur van de poten kon eveneens niet precies worden vastgesteld, maar deze was in elk geval zeer donker. Middelste staartpenen enigszins verlengd, wat vooral bij uitgespreide staart zeer duidelijk zichtbaar was. De vlucht was verschillend van die van de hem omringende Zilvermeeuwen en Kokmeeuwen en deed denken aan die van een Dwergmeeuw, met veerkrachtige, soepele, moeiteloze vleugelslag. De vlucht maakte daardoor een elegante indruk.

De meeuw volgde temidden van een groot aantal Zilvermeeuwen, Kokmeeuwen en Visdiefjes enige tijd het m.s. „Friesland” en viel reeds op grote afstand op door zijn blinkend witte voorkomen. Wij hebben hem tenslotte op een afstand van 5-10 meter gehad. De kleur deed sterk denken aan het wit van een Lepelaar.

Wij waren er van overtuigd met een Ivoormeeuw (*Pagophila eburnea* (Phipps)) te doen te hebben gehad en alleen het feit, dat deze soort sinds anderhalve eeuw niet in Nederland is waargenomen, deed ons aanvankelijk aarzelen deze overtuiging met klem uit te spreken. Het verheugt ons dat de Commissie voor de Nederlandse Avifauna intussen besloten heeft onze waarneming als eerste geval van deze soort van deze eeuw te aanvaarden. Het betreft een vogel in tweede of derde winterkleed. In dit verband zij voorts opgemerkt, dat het Handbook of British Birds (deel 5, 1946, p. 121) ongeveer zeventig waarnemingen van de Britse Eilanden vermeldt, verspreid over een groot deel van het jaar, van de herfst tot de lente.

H. Fischer, P. L. Ploeger.

SUMMARY:

Observation of Ivory Gull in the Netherlands.

A description is given of the observation of an Ivory Gull (*Pagophila eburnea*) in its second or third winter plumage on 1 September 1963 on the Wadden Sea, ca. 8 km west of Harlingen. The bird followed the m.v. „Friesland”, which is the ferry to Ter-